အနော်ရထာမင်းသည် ရှင်အရဟံမထေရ်မြတ်အား စတင်ဖူးတွေ့ရစဉ် လျှောက်ထားသည့် သာရဏီယကထာ

အနော်ရထာမင်း အရှင်ရဟန်းသည် အဘယ်အမျိုးအနွယ် ဖြစ်တော်မူသနည်း။
အဘယ်အမှုကိစ္စအတွက် ဤနေရာအရပ်သို့ ကြွမြန်းတော်မူလာပါသနည်း။

ရှင်အရဟံ ငါသည် ဂုဏ်တော်ကိုးပါး၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏ အမျိုးအနွယ်တည်း။ ဤအရပ်၌ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏ စစ်မှန်သော သာသနာတော်ထွန်းကားစေရန် ရည်သန်၍ ရောက်ရှိလာခြင်းဖြစ်သည်။

အနော်ရထာမင်း ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည် အဘယ်မည်သော တရားတော်တို့ကိုမြွက်ကြားတော်မူခဲ့ပါသနည်း။

ရှင်အရဟံ မြတ်စွာဘုရားသခင် ဟောကြားတော်မူခဲ့သော တရားတော်အရေအတွက်သည်ကား ဓမ္မဝိနယအားဖြင့်နှစ်ပါး၊ ပိဋကတ်အားဖြင့်သုံးပါး၊ နိကာယ်အားဖြင့်ငါးပါး၊ အင်္ဂါအားဖြင့်ကိုးပါး၊ ဓမ္မခန္ဓာအားဖြင့်ရှစ်သောင်းလေးထောင်ရှိကုန်၏။

အနော်ရထာမင်း ဘုရားသခင်ဟောကြားတော်မူအပ်သော တရားတော်ကို တစ်စိတ်တစ်ဒေသမျှ ဟောတော်မူပါလော့။

မထေရ်မြတ်၏ ပုဂံနေပြည်တော်တွင် ဟောကြားသည့် တရားဦးမြတ် ဒေသနာတော်

အပ္ပမာဒေါ အမတံ ပဒံ

ပမာဒေါ မစ္စုနော ပဒံ

အပ္ပမတ္တာ နမိယန္တိ

ယေပမတ္တာ ယထာမတာ။

ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌ မမေ့လျော့ခြင်းသည် သေခြင်းကင်းရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်ဖြစ်၏။ ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌ မေ့လျော့ခြင်းသည် ပူပန်ဆင်းရဲ အဖန်တလဲလဲသေရခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်၏။ ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌မမေ့မလျော့သောသူတို့သည် မသေရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြမည်ဖြစ်၍ မသေသောသူများ ဖြစ်ကြကုန်၏။ ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌ မေ့လျော့သောသူတို့သည် အသက်ရှင်လျက်ရှိကြသော်လည်း အဖန်တလဲလဲသေကြရဦးမည်ဖြစ်၍ သေသောသူနှင့်တူကုန်၏။